

det er foreslaaet, at ti Familier kunne faa Kirken overladt til Prædiken og Katekisation eller Skriftemaal og Altergang ved en anden Præst i Folkekirken end den eller dem, der ere ansatte ved Kirken, saa vil jeg spørge, hvorfor det ikke ogsaa skal kunne tillades f. Eks. ved Daab og Brudevielse. Jeg indser ikke, hvorfor ikke ti Familier ogsaa i disse Øjemed skulde kunne ønske en fremmed Præst til Stede i Kirken. Man kunde f. Eks. tænke sig, at en Præst, der i adskillige Aar havde virket i Jylland, men senere var kommen til Fyn eller Sjælland, kom til Stede, og at saa Folk, som han tidligere havde staaet i Forbindelse med, som han f. Eks. havde konfirmeret, ønskede, at han ogsaa skulde døbe deres Børn. Jeg indser ikke, hvorfor det saa skulde være forbudt efter § 4. Jeg vil henstille, om Paragraffen ikke kunde faa en saadan lille Udvidelse, at alle kirkelige Handlinger kunde udføres i Kirken af en anden Præst end Kirkens.

Med Hensyn til Forslag til Lov om Valgmenigheder skal jeg udtale min Anerkendelse af, at det tillades, at Valgmenigheder kunne oprettes, uden at der bygges en egen Kirkebygning, som ofte kan være dyr. Det vil i mange Tilfælde lette Oprettelsen af Valgmenigheder. Jeg finder Anledning til, da en bestemt Valgmenighed har været omtalt først af den ærede Minister ved Forslagets Forelæggelse og i Gaar af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), at bemærke, at vedkommende Valgmenighed ikke er i Forlegenhed med sin Kirkebygning. Den har i Øjeblikket ingen Præst, men den haaber i den nærmeste Fremtid at faa Forholdene saaledes ordnede, at den faar en Præst, og den vil ikke staa i Forlegenhed med sin Kirkebygning, tværtimod, men det gælder selvfølgelig for denne Menighed som for adskillige andre i Landet, at hvis vi havde haft en Lov som den foreslaaede, hvorefter det kan være tilladt at bruge Sognekirkerne, saa vilde det selvfølgelig, da vedkommende Valgmenighed blev dannet, have været lettere, ligesom det i det hele taget vil blive lettere at danne Valgmenigheder, naar de kunne blive fri for at bygge egne Kirkebygninger. Jeg haaber jo ogsaa, at Udviklingen vil gaa i den Retning, at den Lovgivning, som vi paa det kirkelige Omraade søge fremmet, mere og mere maa gaa i fremskridtsvenlig Retning, og at den maa bidrage til det kirkelige Livs Udvikling paa den Maade, at naar de vedkommende — hvad enten det er et Flertal eller Mindretal inden for Sognemenigheden

— ikke føle sig tilfredse ved og ikke kunne faa deres kirkelige Trang afhjulpen ved den Præst, som er dem beskikket fra Myn-dighedernes Side, vi da maa gaa den Vej, at Menighederne i større og større Udstrækning ville benytte den Ret, vi have til Sognebaandsløsning og til Brug af Sognekirker, en Ret, som forhaabentlig vil faa en bedre Udvikling, naar vi ville være heldige med Gennemførelsen af de her til Behandling foreliggende Lovforslag.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det turde maaske siges at være ret betegnende, at medens de 3 Lovforslag, der staa sidst paa Dagsordenen, for saa vidt de i det hele taget have været nævnte under Forhandlingen, have været betegnede som Lovforslag, man i det hele var tilfreds med, Lovforslag, som man ikke fandt Anledning til at gøre Indvendinger imod, saa have vistnok alle de Talere, som have haft Ordet, haft Indvendinger at gøre mod det Lovforslag, der staaar først paa Dagsordenen, Lovforslaget om Menighedsraad. Jeg har spurgt mig selv, om Grunden maaske skulde være den, at medens de tre sidste paa Dagsordenen opførte Lovforslag jo ere, om jeg saa maa sige, Lovforslag, der gaa ud paa at sikre de enkelte Medlemmer inden for Folkekirken en vis større Frihed, end de have for Tiden, — det er maaske ikke noget fuldt korrekt Udtryk, men ærede Medlemmer ville alligevel forstaa, hvad jeg mener — saa gaar det første Lovforslag ikke just ud paa at give Medlemmerne af Folkekirken mere Frihed, men mere paa at lægge et større Ansvar over paa Folkekirkens Medlemmer, end de for Tiden have. Det er lige som om Byrden af dette Ansvar, som man har Følelsen af, at man skal gaa ind under og paatage sig, og som man ikke har for Tiden, bevirker, at man over for dette Spørgsmaal er noget mere betænkelig end over for de andre, som dreje sig om

Rettelser.

- Sp: 865, L. 15 f. n.: „Love“, læs: „Lære“.
 — 867, L. 12 f. o.: „Missionærarbejde“, læs: „Missionsarbejde“.
 — 871, L. 29 f. o.: „at i Stedet“, læs: „at det i Stedet“.
 — 872, L. 19 og 18 f. n.: „hvor Præst og disse“, læs: „og hvert af disse“.